

KREATIVNÍ VZDĚLÁVACÍ MATERIÁLY

IG: brouckovy_materialy

FB: Učíme se s panem Broučkem



S O U B O R Y Z D A R M A P R O V Á S

KRÁSNÝ VSTUP DO NOVÉHO
ŠKOLNÍHO ROKU
PŘEJÍ
BROUČKOVY MATERIÁLY
WWW.BROUCKOVYMATERIALY.CZ

MALÁ OCHUTNÁVKA OD BROUČKA 🐞

Tento soubor je pro vás zdarma jako malá ochutnávka z materiálů od Broučka.

Můžete si ho v klidu prolistovat, vyzkoušet a podívat se, jak broučkové materiály vypadají.

Pokud se vám budou líbit a budete chtít objevovat další, najdete je k zakoupení na www.brouckovymaterialy.cz.

Přejeme příjemné tvoření a učení s Broučkem! 🐞



- 
- OTEVŘENÁ VZDĚLÁVACÍ NABÍDKA
 - ZÁSOBNÍK AKTIVIT
 - TIPY A TRIKY PRO PEDAGOGY

První dny ve školce

ADAPTAČNÍ BALÍČEK

Dítě dostává čas a prostor bezpečně se seznámit s novým prostředím, lidmi i rytmem dne. Pedagog nabízí činnosti podle aktuální atmosféry ve třídě.

1. PŘÍCHÁZÍM DO ŠKOLKY

Otevřená vzdělávací nabídka pro první příchody

Záměr:

Usnadnit dítěti vstup do nového prostředí, nabídnout mu bezpečné body, ke kterým se může vracet, a dát mu možnost navázat první kontakt s pedagogem i třídou vlastním tempem. Aktivita nejsou povinné ani určené k tomu, aby je absolvovaly všechny děti.

- Moje místo

Dítě po příchodu hledá svou značku a místo v šatně či ve třídě. Můžeme mu nabídnout jeho značku také na dalších místech – u stolečku, na nástěnce nebo na společném obraze třídy.

Potřebujeme: značky dětí, případně fotografie

Nabízíme: hledání, přiřazování, porovnávání, orientaci v prostoru

Otevřená otázka: „Kde všude najdeš svoji značku?“

Tip: První dny může dítě svou značku nosit s sebou jako malou „jistotu“.

- Co bych chtěl/a dělat jako první?

Připravíme několik snadno dostupných možností – kostky, kreslení, modelínu, knihy, puzzle, auta, zvířátka nebo jednoduchou manipulační činnost. Dítě si samo vybírá, kam zamíří.

Pedagog nemusí dítě hned zapojovat do společné aktivity. Může se přiblížit k jeho hře a kontakt navázat právě přes ni.

Otevřené otázky: „Co tě tady zaujalo?“ „Co bychom mohli postavit?“ „Můžu si hrát vedle tebe?“

Tip: Méně je více. Příliš mnoho hraček a možností může dítě první den zahltit.

- Kousek domova

Dítě si může přinést drobný předmět, který mu připomíná domov – plyšáka, kapesníček, fotografii nebo jinou bezpečnou drobnost.

Předmět může zůstat u dítěte, dostat vlastní místo nebo se postupně stát součástí hry.

Možnosti: ukázat, schovat, nakreslit, představit ostatním, uložit do „domečku pro poklady“.

1. PŘICHÁZÍM DO ŠKOLKY

Tip: Není nutné přechodový předmět dítěti rychle odebírat. V adaptačním období může plnit důležitou funkci bezpečné kotvy.

- Domeček pro moje věci

Ve třídě vytvoříme dostupné místo, kam si dítě může uložit svůj drobný osobní předmět. Může to být košíček, kapsář nebo krabička označená značkou.

Dítě rozhoduje, zda svůj „poklad“ uloží, ponechá u sebe nebo se pro něj během dne vrátí.

- Cestička do třídy

Na podlahu umístíme jednoduché stopy, symboly nebo obrázky vedoucí například od dveří k oblíbeným místům ve třídě.

Děti mohou cestu následovat, chodit po ní pozpátku, vymyslet jinou trasu nebo vytvořit vlastní cestu.

Otevřená otázka: „Kam nás asi tahle cesta zavede?“

Varianta: Starší děti mohou připravit novou cestu pro kamarády.

- Co tu objevíš?

Po třídě rozmístíme několik známých předmětů nebo obrázků.

Neorganizujeme soutěž ani společné hledání „na povel“. Materiál jednoduše necháme děti postupně objevovat.

„Vidím, že jsi něco našel. Kde by to podle tebe mohlo bydlet?“

Aktivita se tak může přirozeně proměnit v poznávání třídy a míst, kam jednotlivé věci patří.

- Moje první stopa ve školce

Na větší papír necháme volně dostupné pastelky, voskovky, razítka nebo samolepky. Každé dítě může přidat cokoli chce.

Postupně vzniká první společný obraz třídy.

Není důležitý výsledek. Některé dítě nakreslí obrázek, jiné udělá jedinou čáru a další se první den jen podívá.

- Bublínkové přivítání

Bublifuk může být jednoduchým prostředníkem při prvním kontaktu. Pedagog fouká bubliny a děti mohou pozorovat, chytat je, praskat, počítat nebo zkoušet, kam doletí.

9. ADAPTAČNÍ SOS ZÁSOBNÍK

Co můžeme nabídnout, když jsou první dny náročné

Záměr:

Mít po ruce jednoduché, nenásilné možnosti pro chvíle, kdy dítě nebo celá skupina potřebuje větší podporu, klid, kontakt, pohyb nebo změnu prostředí. Nejde o univerzální návody. To, co pomůže jednomu dítěti, nemusí fungovat u druhého.

Základní otázka není jen „Jak dítě uklidnit?“, ale také:

„Co mi dítě svým chováním právě sděluje a co by teď mohlo potřebovat?“

- KDYŽ DÍTĚ PLÁČE PO RODIČI

Nemusíme pláč okamžitě zastavit nebo odvést pozornost.

Můžeme nejprve pojmenovat:

„Stýská se ti.“

„Chtěl/a bys, aby tu maminka ještě byla.“

„Jsem tady s tebou.“

Potom nabídneme jednu jednoduchou možnost:



vzít si plyšáka



podívat se na fotografii



zůstat chvíli blízko pedagoga



prohlížet knihu



přejít k oblíbené hře



využít klidové místo

Tip: Není potřeba každých několik sekund nabízet další aktivitu.

Přemíra snahy může dítě ještě více zahltit.

- KDYŽ SE DÍTĚ NECHCE ODLOUČIT

Pomáhá krátký a předvídatelný způsob rozloučení, na kterém se dospělí předem domluví.

Například:

přezout → obejmout → zamávat → rodič odchází.

Pedagog může dítěti ukázat, co bude následovat:

„Teď si spolu dáme tvoji značku sem. Potom se půjdeme podívat na auta.“

9. ADAPTAČNÍ SOS ZÁSOBNÍK

Tip: Pokud je to možné, je vhodné držet podobu rozloučení co nejčitelnější. Opakované odcházení a vracení rodiče může být pro některé děti matoucí.

- **KDYŽ DÍTĚ NECHCE PUSTIT SVOU HRAČKU**

Plyšák nebo jiný přechodový předmět může dítěti pomáhat zvládat nové prostředí.

Nemusíme jej automaticky odebrat.

Můžeme nabídnout:

„Medvídek může být chvíli s tebou.“

Později:

„Chceš, aby se medvídek díval z poličky, nebo ho ještě potřebuješ u sebe?“

Dítě tak může předmět odložit postupně a samo.

- **KDYŽ DÍTĚ JEN STOJÍ A POZORUJE**

Pozorování je v adaptačním období plnohodnotný způsob seznamování s prostředím.

Nemusíme říkat:

„Tak si běž s něčím hrát.“

Můžeme zkusit:

„Vidím, že se díváš na děti u stavebnice.“

„Můžeme se dívat spolu.“

Nebo si pedagog začne s materiálem hrát poblíž dítěte.

Cíl nemusí být okamžité zapojení. Prvním krokem může být pouze přiblížení.

- **KDYŽ DÍTĚ NEMLUVÍ**

Netlačíme otázkami:

„Jak se jmenuješ?“

„Proč nic neříkáš?“

„Řekneš mi, co chceš?“

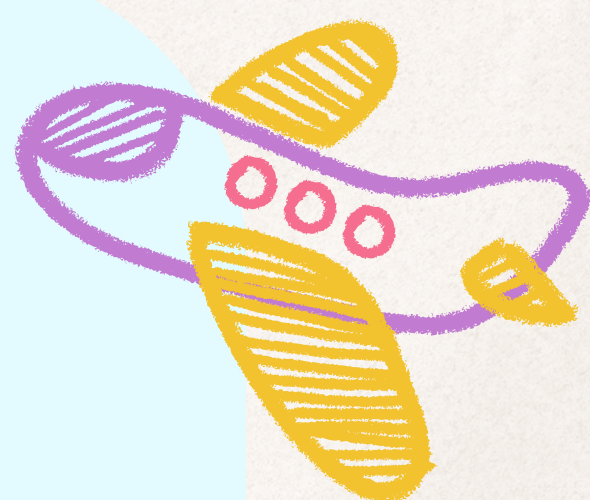
Nabídneme jiné možnosti komunikace.



BROUČKEM



ve do
ŠKOLKY

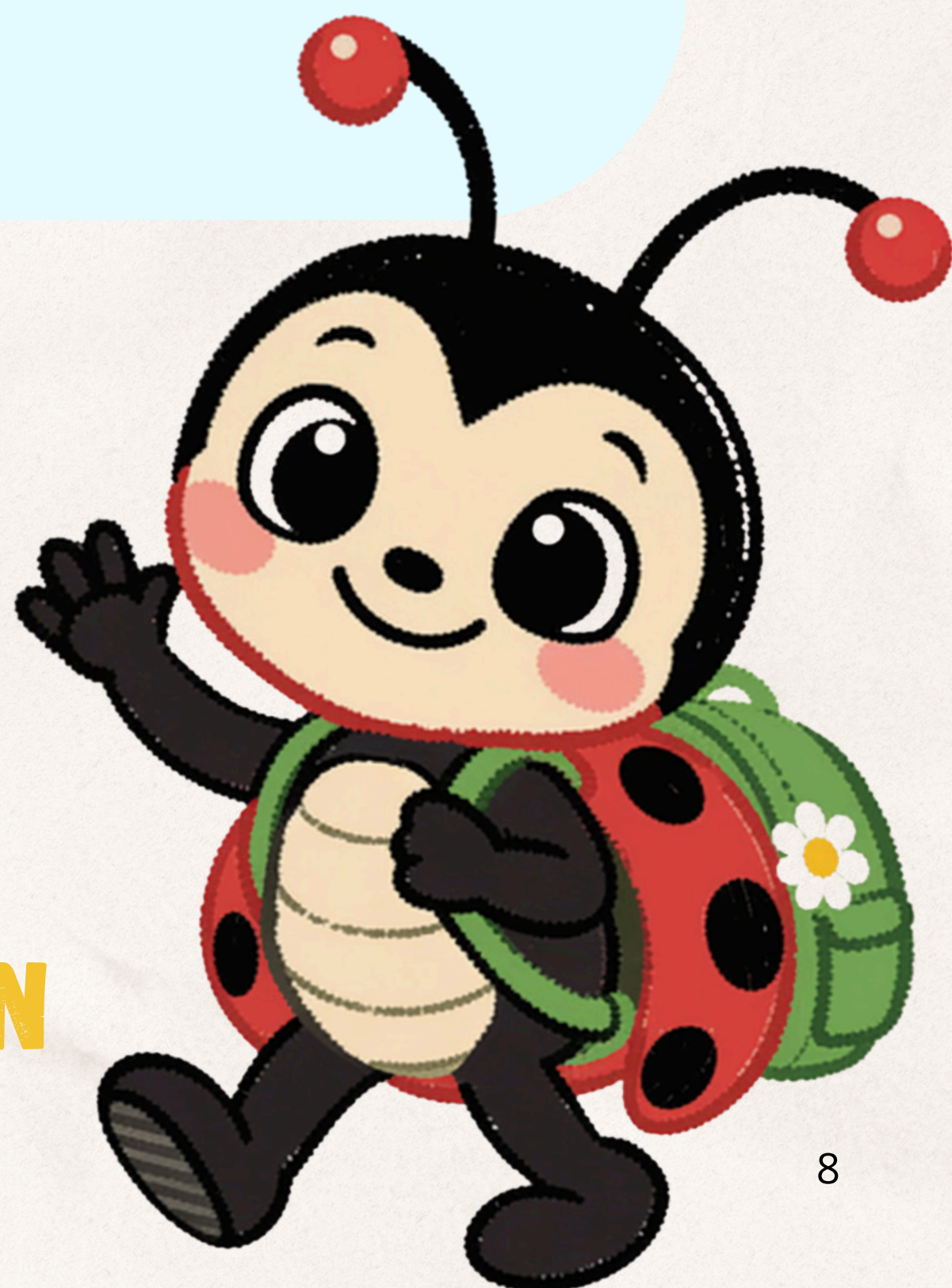


✓ TÝDENNÍ VZDĚLÁVACÍ PLÁN

✓ PEDAGOGICKÁ DIAGNOSTIKA

✓ **BONUS:** OBRÁZKOVÁ PRAVIDLA

**HRAVÝ ADAPTAČNÍ TÝDEN
S BROUČKEM**



BROUČKOVA PRAVIDLA NAŠÍ TŘÍDY

SRDÍČKOVÉ



OUŠKOVÉ



RUČÍČKOVÉ



HRAČKOVÉ



BROUČKOVA PRAVIDLA NAŠÍ TŘÍDY

NOŽIČKOVÉ



BROUČKOVO



KOUZELNÁ SLOVÍČKA



MŮJ DALŠÍ KRŮČEK

**„DNES JSEM S BROUČKEM
UDElal/A DALŠÍ KRŮČEK.
ZEPTÉJTE SE MĚ, CO JSME
VE ŠKOLCE SPOLEČNĚ
OBJEVILI.“**





SPOLUPRÁCE S RODINOU

Začátek docházky do mateřské školy je významnou změnou nejen pro dítě, ale i pro jeho rodinu. V tématu „Broučková cesta do školky“ proto podporujeme otevřenou, vstřícnou a partnerskou komunikaci mezi mateřskou školou a rodiči.

Společným cílem je, aby dítě postupně získalo důvěru v nové prostředí, cítilo se bezpečně a vědělo, že rodina a školka jsou na jeho cestě společnými průvodci.



Co nám mohou rodiče o dítěti prozradit

Na začátku adaptačního období mohou rodiče pedagogům předat několik jednoduchých informací:

- Jak dítě nejraději oslovujeme?
- Co má rádo a co ho dokáže zaujmout?
- Co mu pomáhá, když je smutné nebo nejisté?
- Na co je zvyklé při loučení?
- Co už rádo zvládá samo?
- S čím ještě potřebuje pomoc?
- Je něco důležitého, co by měl pedagog při adaptaci vědět?



Broučkovo doporučení pro rodiče

Loučení krátké a srozumitelné

Dítěti jasně řekneme, že odcházíme a že se pro něj zase vrátíme.

Stejný ranní rituál

Opakující se způsob příchodu a rozloučení může dítěti pomoci lépe předvídat, co bude následovat.



SPOLUPRÁCE S RODINOU

Podpora samostatnosti

Dáváme dítěti možnost zkoušet jednoduché činnosti samo – obléknout se, uklidit své věci nebo si připravit batůžek.

Mluvme o školce pozitivně, ale pravdivě

Dítě může zažívat radost, ale také nejistotu nebo smutek. Všechny tyto pocity mají při adaptaci své místo.

Dejme dítěti čas

Každé dítě si na nové prostředí zvyká jiným tempem.

Broučkův vzkaz domů

Součástí programu může být malá kartička, kterou dítě odnese rodičům:

„Dnes jsem s Broučkem udělal/a další krůček. Zeptejte se mě, co jsme ve školce společně objevili.“

Společně na jedné cestě

Rodina zná dítě ze všech nejlépe a pedagog ho poznává v prostředí mateřské školy. Vzájemné sdílení, důvěra a respekt nám pomáhají hledat cestu, která konkrétnímu dítěti při adaptaci nejlépe vyhovuje.

RODINA → DÍTĚ → ŠKOLKA

„Když jdeme společně, jsou i první krůčky do školky o něco snazší.“

EVALUACE TEMATICKÉHO TÝDNE

Po ukončení tématu „Broučková cesta do školky“ se pedagog krátce ohlédne za průběhem celého týdne. Evaluace pomůže zachytit, jak děti reagovaly na vzdělávací nabídku, co se podařilo, co bylo potřeba upravit a na co je vhodné navázat v dalším plánování.

Jak děti téma přijaly?

Zájem a motivace dětí:

Které činnosti děti nejvíce zaujaly:

Které činnosti byly pro děti náročnější:

Adaptace a atmosféra ve třídě

Jak děti zvládaly příchod a odloučení:

Co dětem pomáhalo získat pocit bezpečí:

Jaká byla celková atmosféra ve skupině:

Vztahy mezi dětmi

Dařilo se dětem navazovat kontakt a zapojovat se do společných her?

Objevila se nová přátelství nebo projevy vzájemné pomoci?

V jakých situacích děti potřebovaly větší podporu pedagoga?

Samostatnost

Co děti během týdne zvládaly stále samostatněji:

Ve kterých oblastech ještě potřebují podporu:

Jak fungoval Brouček jako průvodce?

Reagovaly děti na postavičku Broučka pozitivně?

Fungoval Broučkův batůžek jako motivace?

Který Broučkův rituál děti zaujal nejvíce?



EVALUACE TEMATICKÉHO TÝDNE

Má smysl Broučka využívat i v dalších tématech?

Co si odnášíme do dalšího týdne?

Co se podařilo:

Co příště upravíme:

Na co chceme navázat:

Co děti aktuálně potřebují:

REFLEXE DĚTÍ – JAKÁ BYLA NAŠE CESTA?

Na konci týdne dostanou prostor také samotné děti. Společně s Broučkem si připomeneme, co jsme během týdne zažili, co nás bavilo, co jsme se naučili a jak jsme se ve školce cítili.

Reflexe probíhá hravou formou, bez hodnocení správných či nesprávných odpovědí.

😊 Jak mi bylo ve školce?

😊 Bylo mi hezky.

😐 Někdy dobře, někdy jsem si nebyl/a jistý/á.

😞 Bylo mi smutno nebo jsem něco potřeboval/a.





REFLEXE DĚTÍ – JAKÁ BYLA NAŠE CESTA?

🌻 Co se mi nejvíce líbilo?

Brouček se dětí ptá:

„Co tě tento týden ve školce nejvíce bavilo?“

„S čím sis nejraději hrál/a?“

„Co bychom si měli určitě zopakovat?“

🤝 Koho jsem poznal/a?

„Vzpomeneš si na jméno některého kamaráda?“

„S kým sis rád/a hrál/a?“

„Pomohl ti tento týden někdo?“

„Pomohl/a jsi ty někomu?“

★ Co už zvládnu?

Děti mohou postupně dokončit jednoduchou větu:

„Už umím...“

Například: najít svoji značku, uklidit hračku, umýt si ruce, říct si o pomoc, najít šatnu, pozdravit kamaráda nebo se sám/sama obléknout.

- ✓ v souladu s aktuálním pojetím RVP PV
- ✓ individualizace a diferenciacie vzdělávání
- ✓ prožitkové, situační a kooperativní učení
- ✓ učení prostřednictvím hry a vlastní zkušenosti
- ✓ wellbeing a bezpečné psychosociální prostředí
- ✓ otevřené vzdělávání a spolupráce s rodinou

Tematický vzdělávací projekt

„MOJE ŠKOLKA“

„Poznávám místo, kde si hraji, objevuji,
učím se a kam patřím.“



50 stran

KREATIVNÍ VZDĚLÁVACÍ MATERIÁLY

ROZUMOVÉ A POZNÁVACÍ ČINNOSTI

Objevují svoji školku

- poznáváme prostředí mateřské školy a postupně se v něm učíme orientovat,
- seznamujeme se s jednotlivými místnostmi a jejich účelem,
- poznáváme osoby, které ve školce potkáváme, a jejich role,
- hledáme svoji značku a místa, kde ji můžeme najít,
- orientujeme se v uspořádání třídy – kde si hrajeme, tvoříme, jíme, cvičíme a odpočíváme,
- poznáváme, kam patří jednotlivé hračky a pomůcky,
- učíme se orientovat v jednoduchém režimu dne,
- rozlišujeme činnosti, které vykonáváme ráno, dopoledne, při pobytu venku, po obědě apod.,
- poznáváme základní pravidla bezpečného pohybu ve třídě i dalších prostorách MŠ,
- učíme se rozpoznat situaci, kdy potřebuji pomoc, a víme, na koho se můžeme obrátit,
- podporujeme samostatné rozhodování při výběru hry a činnosti,
- třídíme a přiřazujeme předměty podle místa, účelu, barvy, velikosti či tvaru,
- hledáme stejné a rozdílné předměty,
- rozvíjíme paměť prostřednictvím her „Co se změnilo?“ a „Co se ztratilo?“,
- řešíme jednoduché problémové situace: „Co udělám, když...?“

Otázky k objevování:

„Jak se jmenuje naše školka?“

„Jak poznám svoji skříňku?“

„Jaká je moje značka?“

„Kde všude ji najdu?“

„Kde si můžeme hrát?“

„Kam uklidíme kostky?“

„Kde si myjeme ruce?“

„Kde odpočíváme?“

„Co děláme před obědem?“

„Jak se jmenují naše paní učitelky?“

„Koho můžu požádat o pomoc?“

„Co udělám, když něco nemohu najít?“

„Jak se ráno přivítáme?“

„Co můžeme udělat, aby nám spolu bylo ve školce dobře?“

POHYBOVÉ ČINNOSTI

Moje tělo ve školce

- seznamujeme se s každodenními pohybovými rituály ve třídě,
- ranní pohybové chvilky a jednoduché zdravotně zaměřené cviky,
- přirozená lokomoce – chůze, běh, lezení, přelézání, podlézání a poskoky,
- pohyb podle jednoduchých slovních pokynů,
- střídání rychlé a pomalé chůze a běhu,
- reakce pohybem na změnu hudby a její zastavení,
- pohybové hry s pravidly přiměřenými věku,
- tanečky v kruhu a jednoduché pohybové hry ve dvojicích,
- napodobování pohybů učitelky a kamarádů,
- jednoduché překážkové a „opičí“ dráhy,
- chůze po vyznačené cestě a překračování překážek,
- orientace v prostoru – vpřed, vzad, kolem, mezi, na, pod,
- manipulace s míčem – kutálení, podávání, házení,
- cvičení s obručemi, šátky, stuhami a dalšími pomůckami,
- pohybové improvizace na téma „Cesta do školky“,
- relaxační a dechové chvilky po pohybové aktivitě.

Důraz klademe na radost z pohybu, bezpečnost, přirozenost a individuální možnosti dítěte, nikoli na dokonalé provedení cviku.

VZDĚLÁVACÍ NABÍDKA

JAZYKOVÁ A KOMUNIKAČNÍ VÝCHOVA

Povídáme si o naší školce

- pojmenováváme osoby, předměty a prostory, které dítě ve školce zná,
- rozšiřujeme slovní zásobu související s každodenním životem v MŠ,
- učíme se představit svým jménem,
- pojmenováváme kamarády a dospělé ve třídě,
- popisujeme svoji značku,
- tvoříme jednoduché věty: „Ve školce si hraji...“, „Moje značka je...“,
- odpovídáme na jednoduché otázky,
- učíme se formulovat přání a potřebu,
- procvičujeme jednoduchou žádost o pomoc: „Prosím, pomůžeš mi?“,
- učíme se pozdravit, poděkovat a poprosit,
- nasloucháme krátkému vyprávění, pohádce nebo příběhu,
- vyprávíme podle obrázků,
- popisujeme, co vidíme na fotografii naší třídy,
- dokončujeme jednoduché věty,
- hrajeme slovní a zvukové hry,
- rozvíjíme schopnost naslouchat druhému.



Oblíbený podzimní projekt, který děti seznamuje se sklizní a životě na poli.

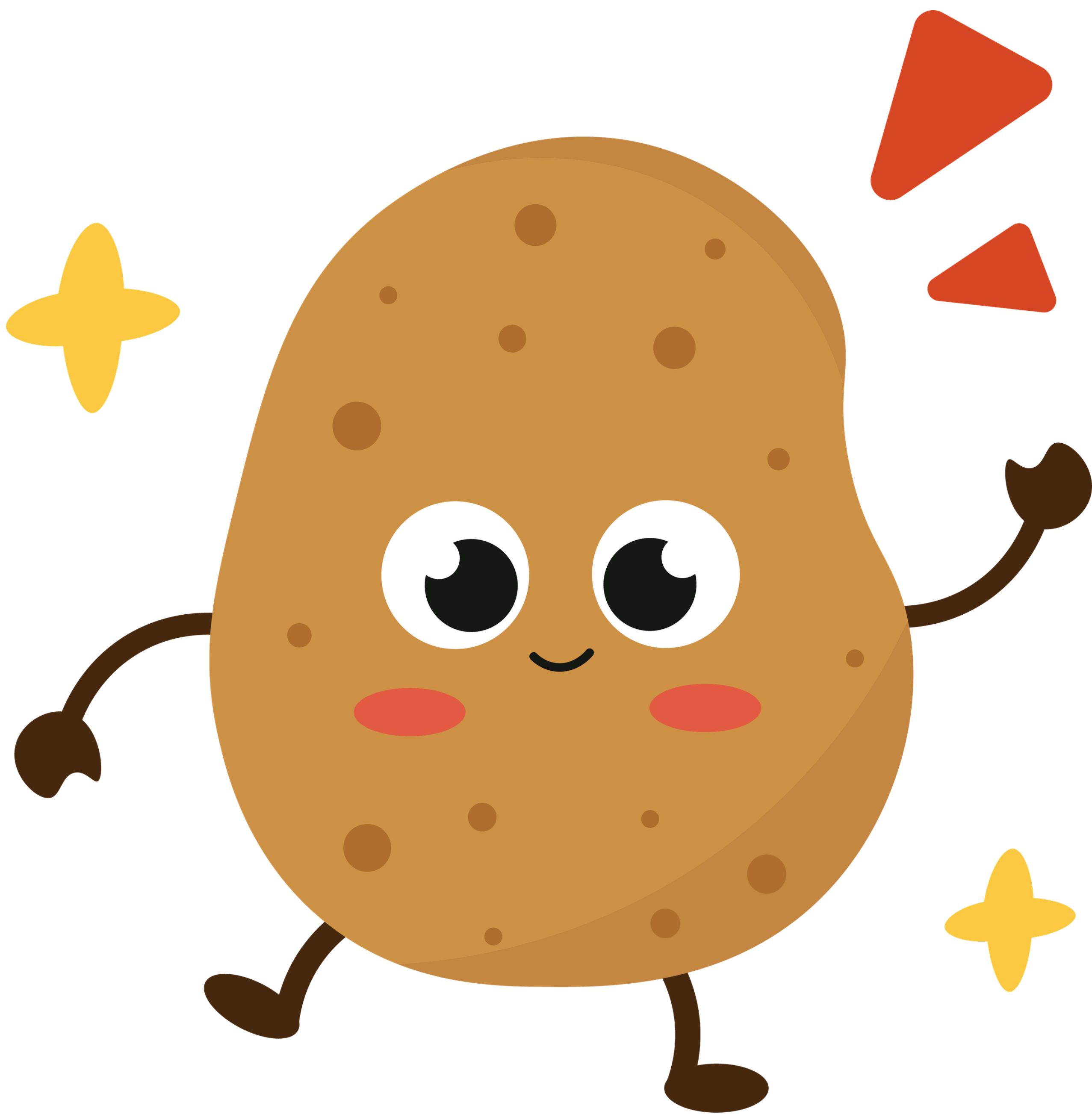
BRAMBORIÁDA

Za chaloupkou v teplé hlíně,
brambory se klubou líně.

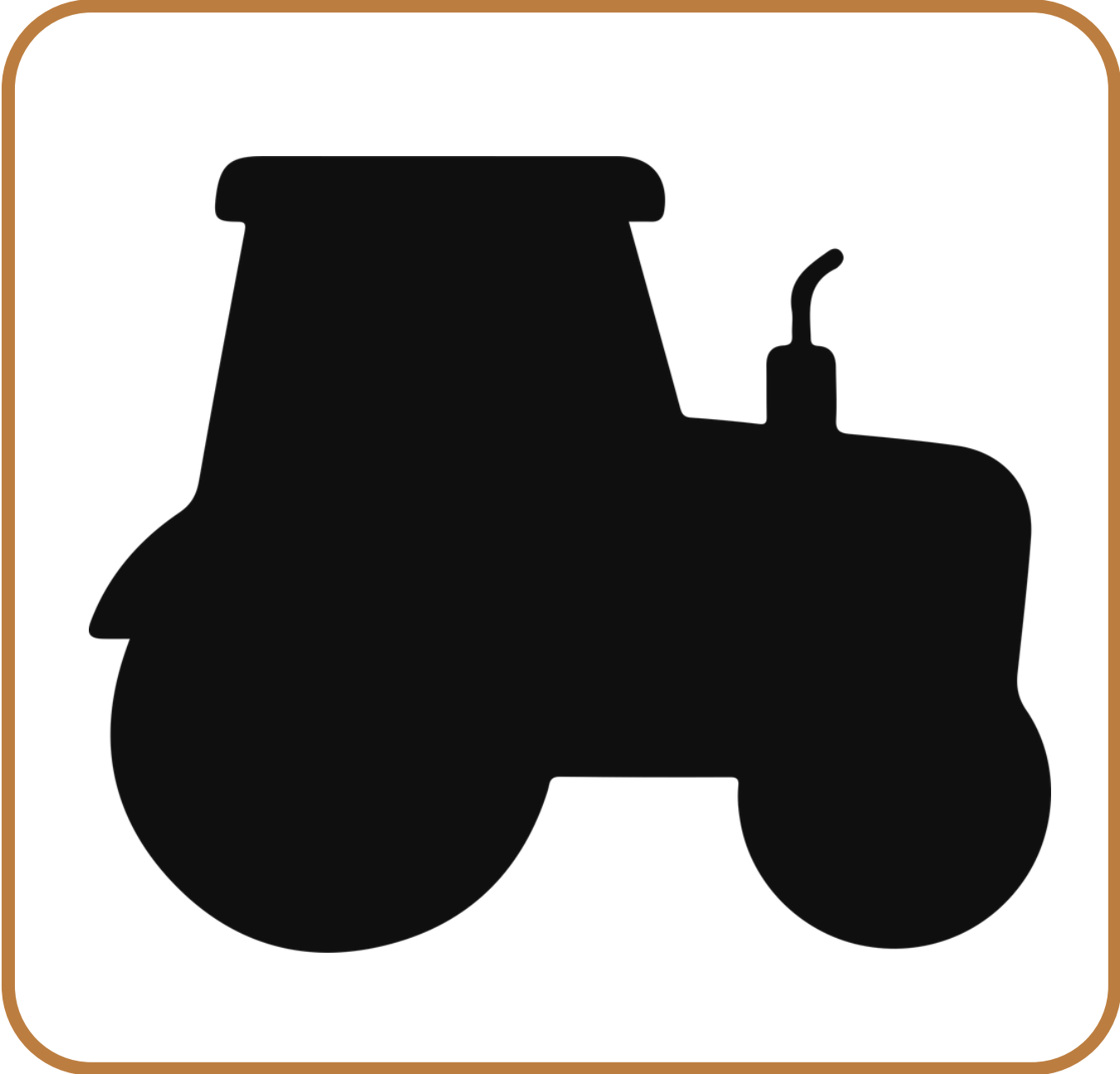
• BRAMOROVÁ STEZKA !

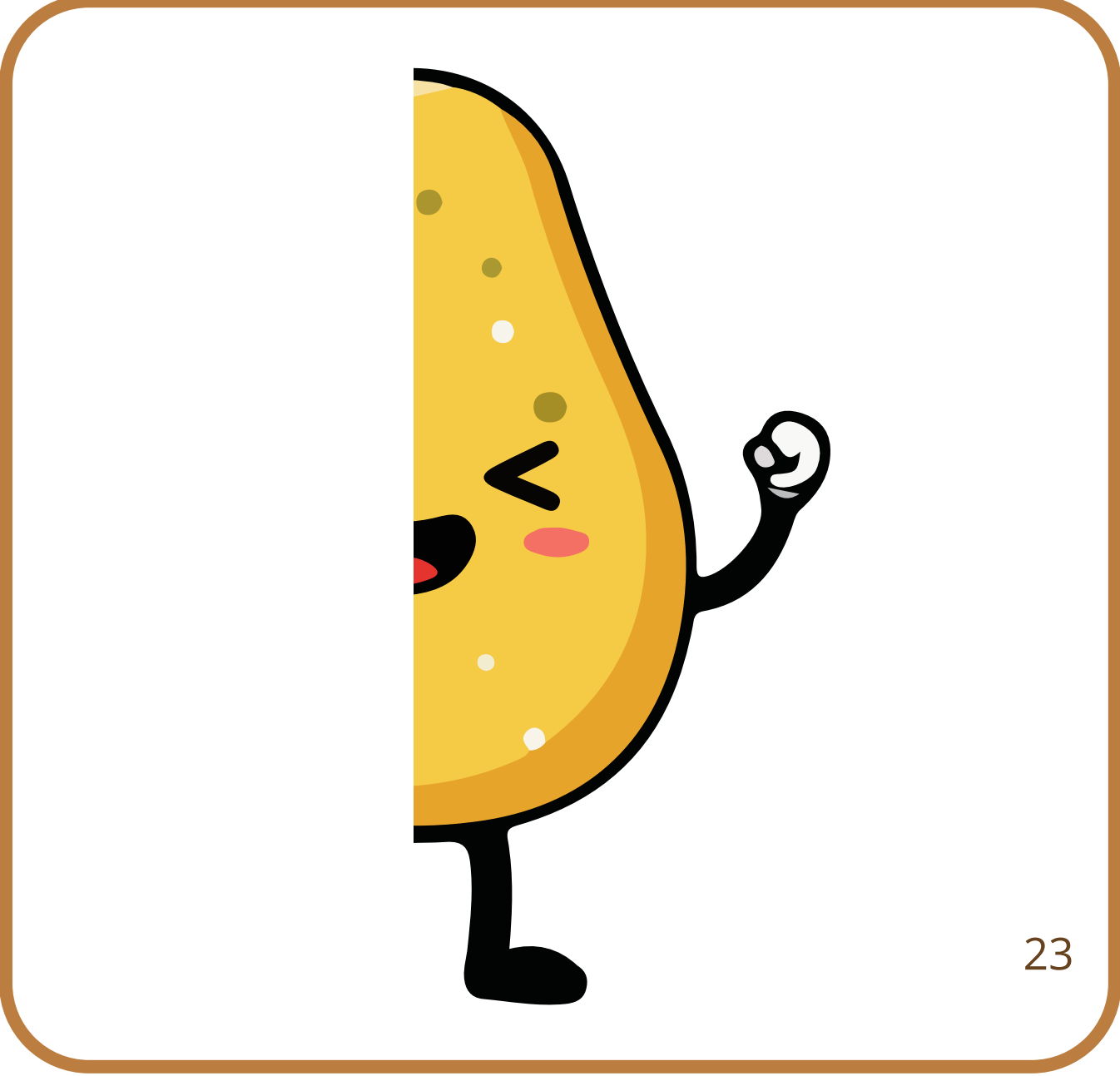
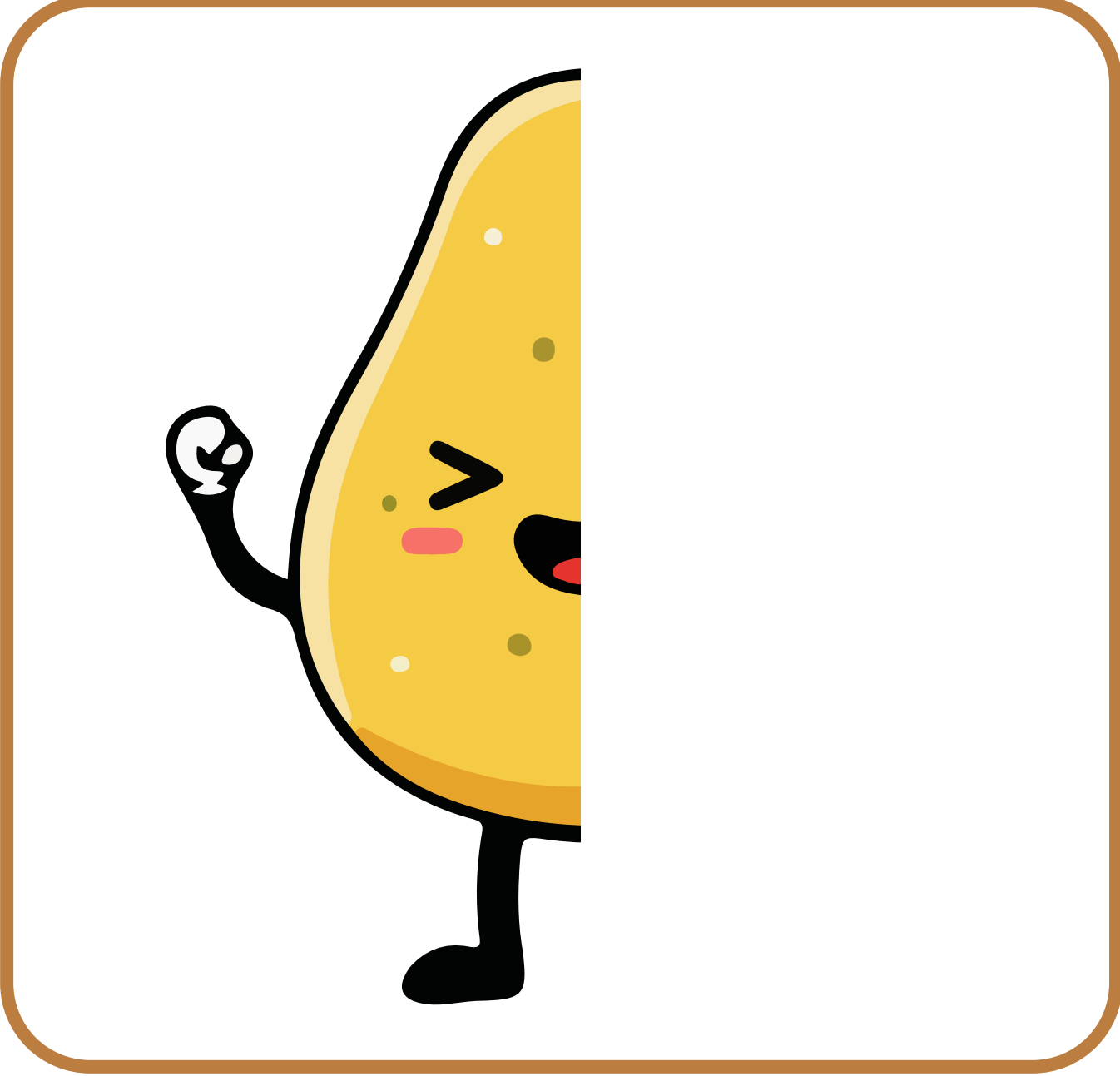
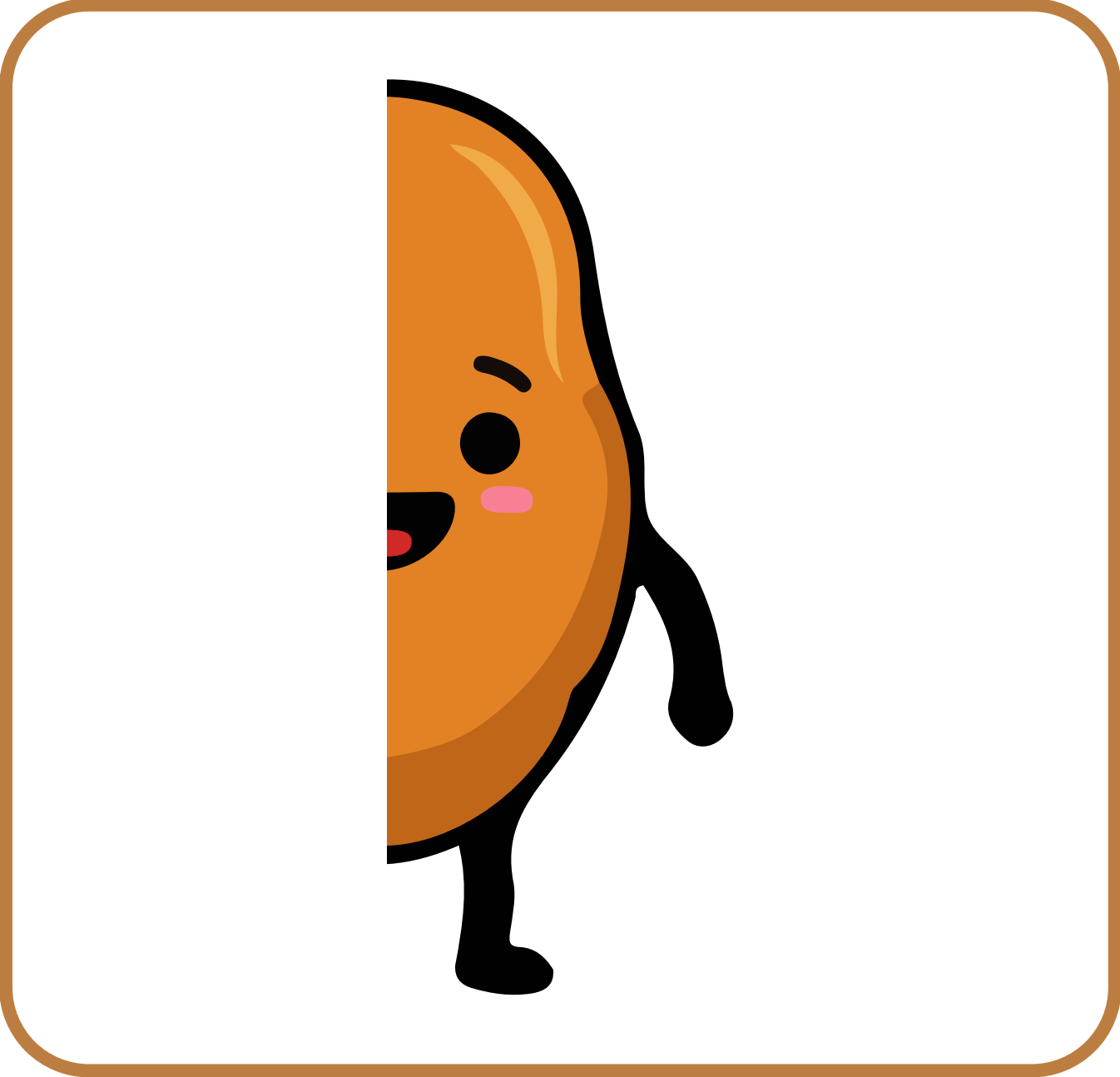
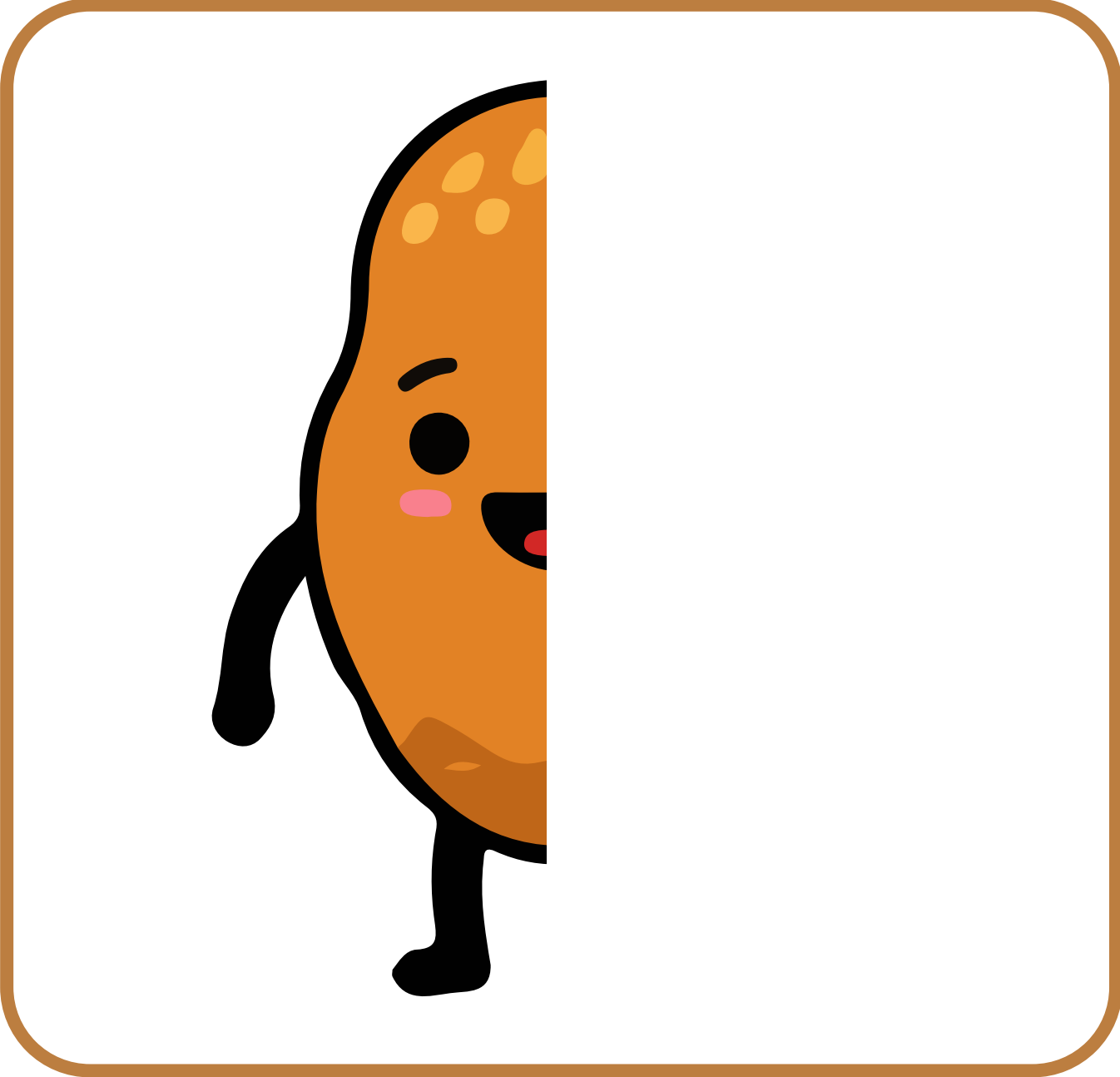
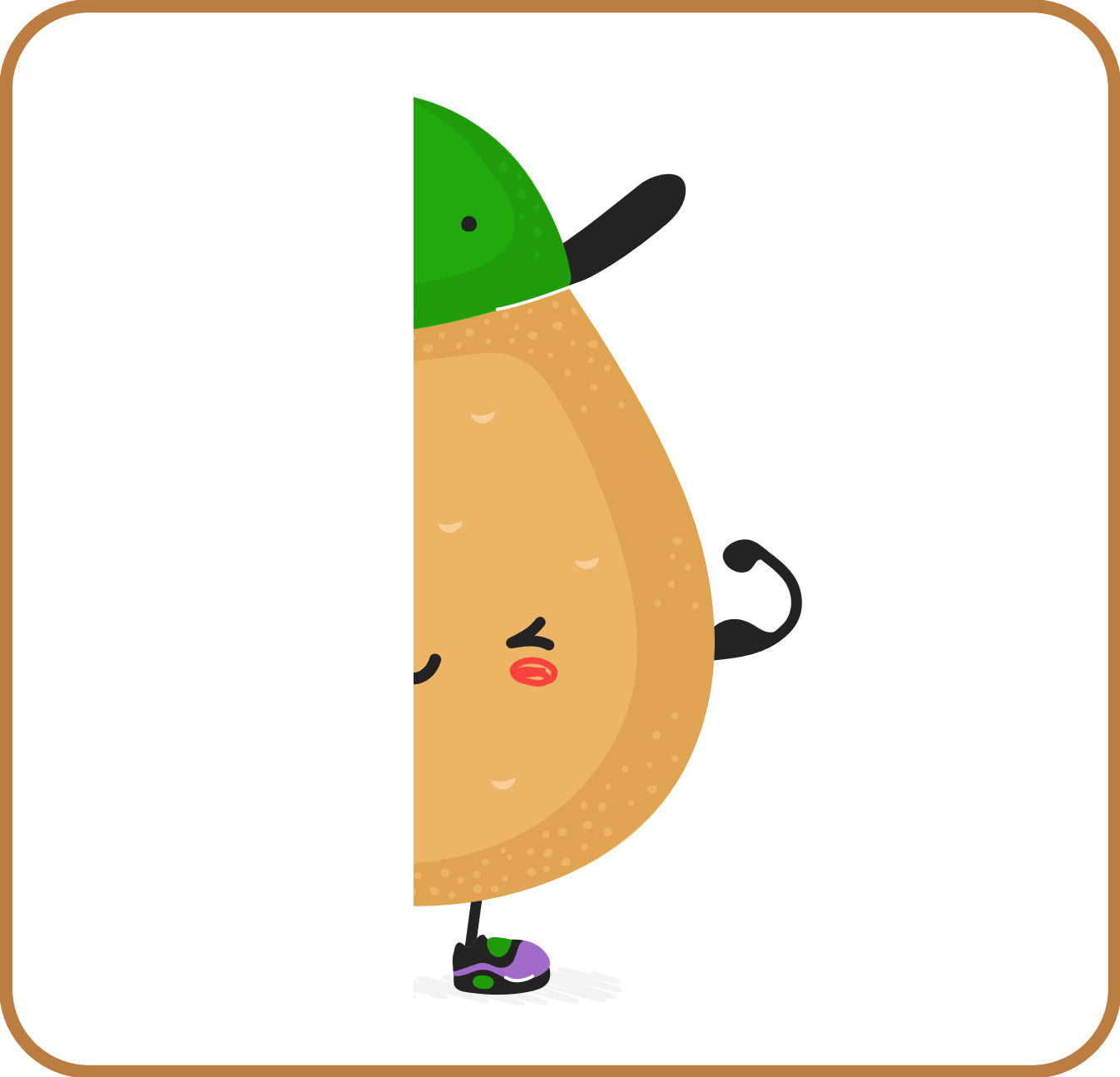
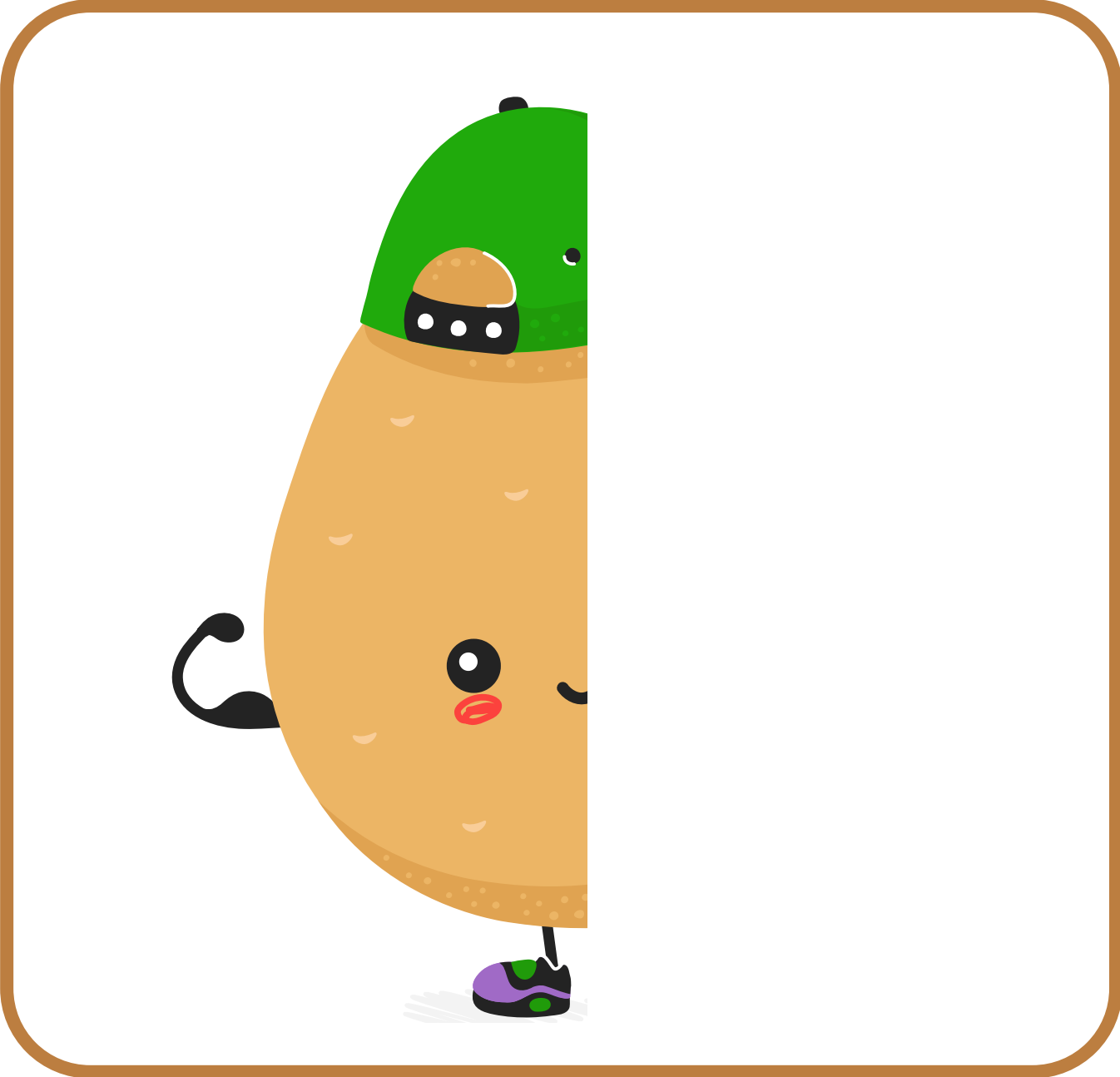
- ZÁBAVNÉ AKTIVITY
- PRACOVNÍ LISTY
- DIDAKTICKÉ KARTY
- SPOLUPRÁCE S RODINOU
- OROMOTORIKA S BRAMBOROU





POSKOČ SI





BRAMBORIÁDA

Pracovní a výtvarné činnosti

- Vyzkoušíme si bramborová razítka a další netradiční přírodní tiskátka (například listy nebo košťál zelí). Děti budou experimentovat s tvary, barvami a otisky.
- Z přírodnin, brambor, větviček, listů, kaštanů či žaludů vytvoříme Bramboráčka nebo jinou originální postavičku. Každé dílo si děti pojmenují a představí ostatním.
- Procvičíme jemnou motoriku navlékáním korálek. Starší děti si mohou vyrobit vlastní přírodní korálky z usušených kostiček brambor a vytvořit jednoduchý náhrdelník.
- Zařadíme jednoduché badatelské pokusy. Společně budeme pozorovat vlastnosti škrobu, krystalizaci soli nebo proměny barev při využití přírodních materiálů. Děti budou experimentovat, předvídat výsledky a společně je vyhodnocovat.
- Budeme podporovat samostatnost při sebeobsluze. Procvičíme správné oblékání, zapínání zipů a knoflíků, skládání oblečení i vázání tkaniček. Povedeme děti k pečlivosti, samostatnosti a zodpovědnosti za své věci.

Hudební, pohybové a tvořivé činnosti

Pohyb a dramatizace

- Seznámíme děti s básní Princeznička na bále, kterou společně zdramatizujeme a doplníme jednoduchým pohybovým vyjádřením.
- Uspořádáme Bál pro princeznu, při kterém budou děti tančit, pohybově improvizovat a reagovat na rytmus hudby.
- Zahrajeme si hru Najdi poztrácené korálky. Děti budou hledat korálky ukryté ve třídě a procvičí si orientaci v prostoru i spolupráci.
- Připravíme pohybovou překážkovou dráhu Honzík nese pytel brambor, při níž budou děti přenášet pytel nebo košík s bramborami přes různé překážky (kopce, kameny, potok, tunel).



HRAVÁ



DOPRAVNÍ VÝCHOVA

PRO DĚTI V MŠ



PROVÁZÍ NÁS:



ANIČKA



TONÍK



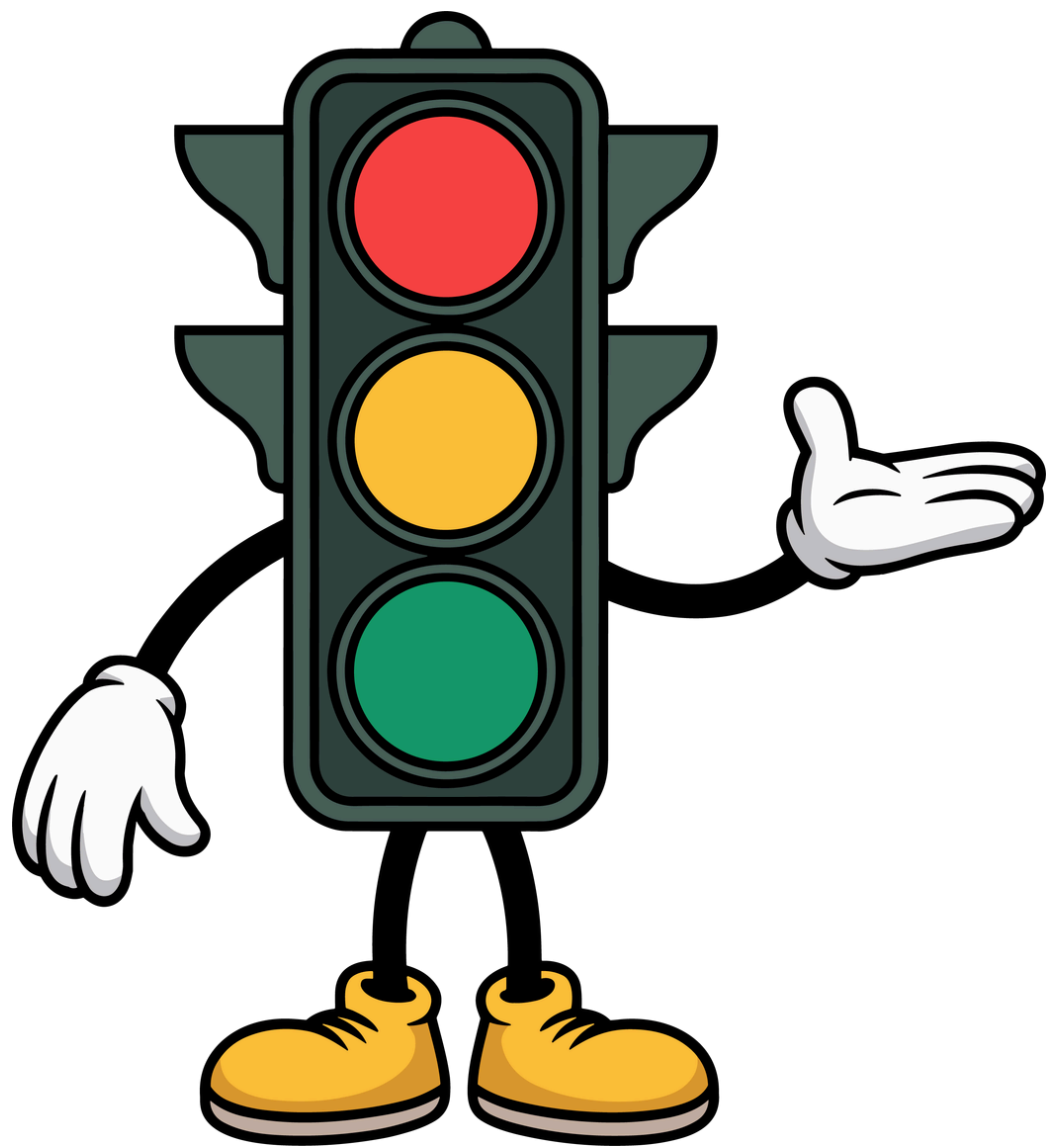
STRÁŽNÍK PEPA



SEMAFOREK



Co nás čeká?



Děti se společně s Aničkou a Toníkem vydají na dobrodružnou cestu, během které se naučí:

- jak bezpečně přecházet silnici
- jak se chovat na hřišti
- proč nosit helmu při jízdě na kole
- jak poznat, co je bezpečné a co ne

Na přechodu bezpečně

- dítě ví, jak se chovat na přechodu
- rozlišuje základní barvy semaforu
- učí se zastavit a rozhlédnout se

Motivace (ranní kruh)

Učitel vypráví příběh:

„Anička a Toník chtěli jít na hřiště, ale u silnice Toník nevěděl, co má udělat...”

👉 otázky pro děti:

- Co by měl Toník udělat?
- Můžeme jít hned přes silnici?

🤖 Dramatizace (hlavní část)

- učitel / maňásci = Anička a Toník
- děti radí Toníkovi

👉 společně nacvičí:

- zastavit
- rozhlédnout se (vlevo - vpravo - vlevo)
- přejít

PŘEDSTAVUJEME TONÍKA

Kdo je Toník?

Toník je veselý kluk plný energie. Má rád pohyb, jízdu na kole, hry na hřišti a různá dobrodružství. Občas je trochu zbrklý a někdy zapomene na pravidla bezpečnosti. Naštěstí se rád učí novým věcem a vždy chce všechno dělat správně.

Co má rád?

- ♥ jízdu na kole
- ♥ běhání a skákání
- ♥ autíčka a dopravní značky
- ♥ dobrodružné příběhy
- ♥ zmrzlinu

Jaký je?

- ✓ zvědavý
- ✓ hravý
- ✓ kamarádský
- ✓ někdy trochu nepozorný
- ✓ má velké srdce

Co se Toník učí?



Správně přecházet silnici.



Při jízdě na kole nebo koloběžce vždy nosit helmu.



Chovat se bezpečně na hřišti i doma.



Jméno: _____

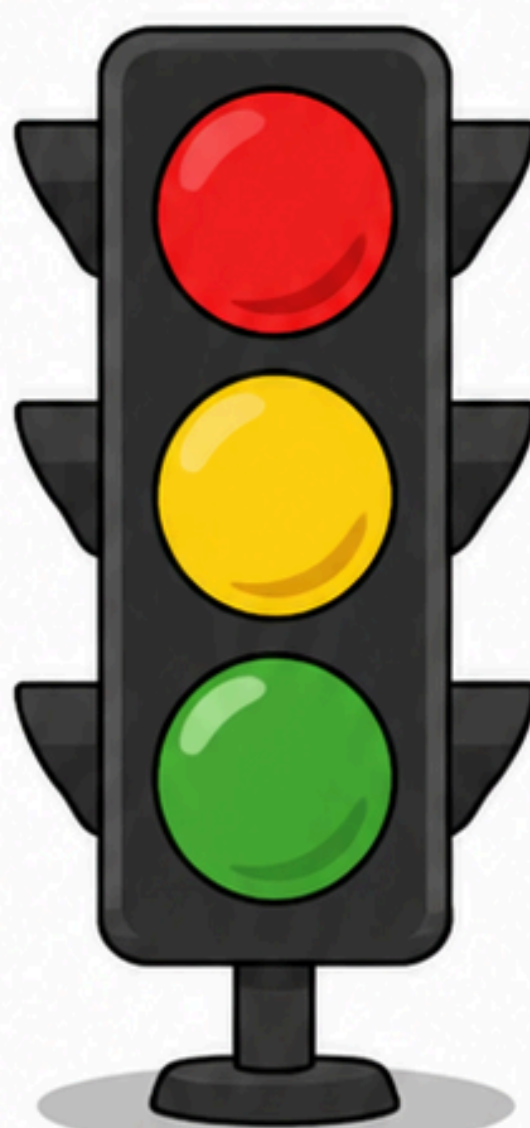
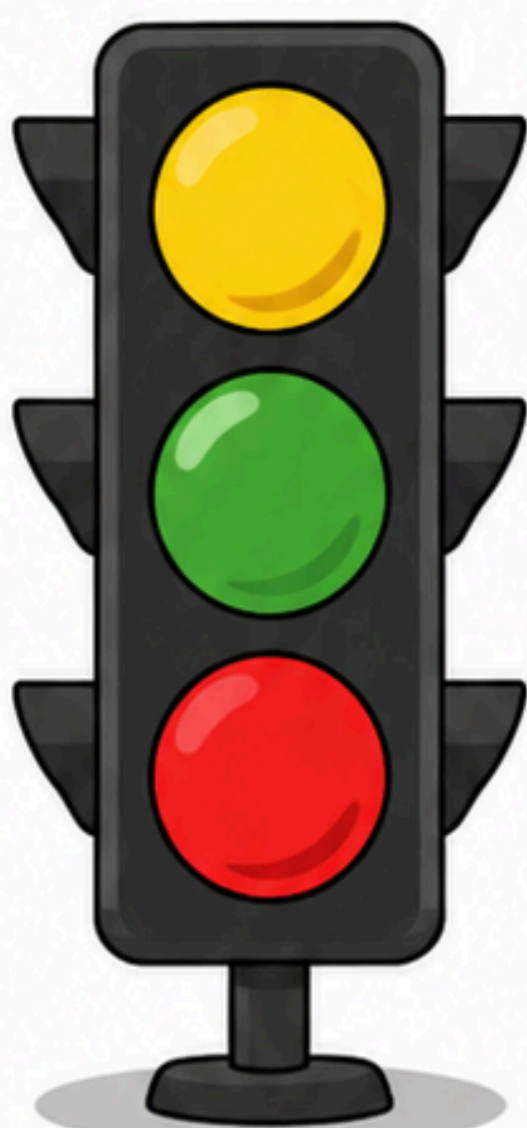
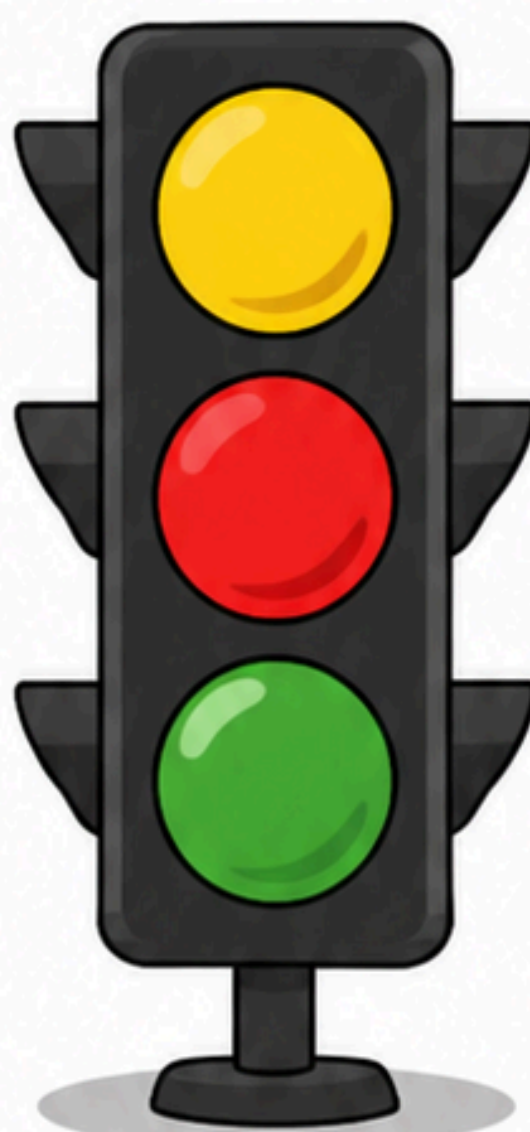
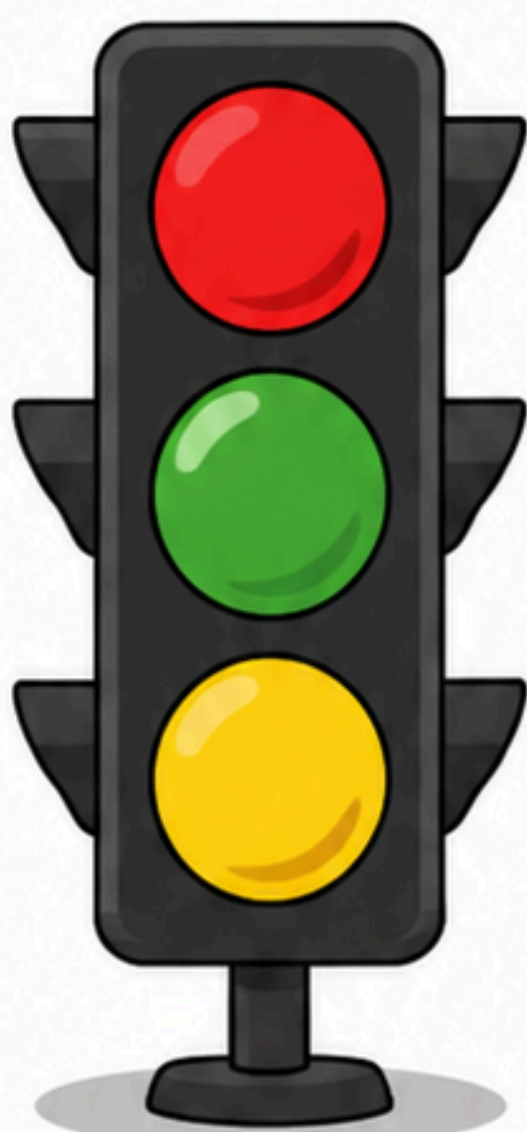
Datum: _____

KTERÝ SEMAFOR JE SPRÁVNĚ?

Prohlédni si semaforey.

Najdi ten, který má správné pořadí barev: **červená** – **žlutá** – **zelená**.

Správný semafor zakroužkuj.



Semafor nám pomáhá bezpečně přecházet a jezdit po silnici.

Děkujeme, že dbáme na pravidla!



Jméno: _____

Datum: _____

SEMAFOR

Dokresli do semaforu správné barvy.

ČERVENÁ = STŮJ



ŽLUTÁ = POZOR



ZELENÁ = VOLNO

